

9. dubna 2003

DOŠLO DO REDAKCE

Pocit, že žiju

Pocit, že žiju mám... možná tak by se daly vyjádřit pocity dětí, ale i jejich rodičů, kteří v Kynžvartu byli se svými ratolestmi. Byly to děti, které neměly to štěstí, aby se narodily úplně zdravě.

KONTAKT pořádal již podruhé v areálu Dětské léčebny Lázní Kynžvart zimní pobyt v přírodě s výukou plavání.

Zdravotně postižené děti bývají většinou zakřiknuté a zahledené do svého trápení a údělu, se kterým se jeden smíruje lépe, druhý hůř. To, co jsem sama viděla a zažila v Kynžvartu alespoň na čas změnilo mé mínění. Radost, hravost, ale také tvořivost neznala mezí. Pozorovala jsem i velmi silnou vůli a zdravou touhu po vítězství.

Dovolte, abych vám přiblížila, jak skvělý byl tento pobyt a co bylo jeho náplní.

Začali jsme druhého března, kdy se k lázeňskému domu Výsluní začala sjíždět auta. Některé děti se rozloučily s rodiči, jiné zůstaly na pobytu s nimi. Abychom se vzájemně všichni poznali, tak jsme se první podvečer věnovali představování.

A od pondělí se začalo s plaváním. Prostředí místního bazénu je komorní a kouzelné. Po ranním plavání se děti s instruktory přesunuli do tělocvičny, kde cvičili, hráli fotbal či košíkovou. Některí na vozíčkách s pomocí instruktora. A nutno říci, že to byl obdivuhodný výkon každého zúčastněného jedince.

Každé ráno dostaly děti kvíz, který během dopoledne, většinou správně vylustěný, odevzdaly. Nejen za ten byly večer odměňovány žetonky, ale taky třeba za plavání, či výhry v různých soutěžích.

Navštívily nás i Pomocné tlapky. To jsou pejskové (většinou retrívři) speciálně cvičení pro zdravotně postižené. A to buď jako asistenční

nebo psi vhodní pro kanisterapii.

Myslím, že to bylo ve středu, kdy si každá skupina (Krtičci, Medvědi a Smolíci - tak se v úvodu kursu děti pojmenovaly) vylosovala název pohádky, kterou pak večer ve svém osobitěm ztvárnění každý „soubor“ zahrál. V úvodu celého večera se představil divadelní spolek „Sto zvířat“ (instruktoři a někteří rodiče) se svou pohádkou.

Unava dětí i instruktorů narůstala, ale přesto si dovolím říct, že všem bylo fajn. Vždyť tady byl už pátek a na večerním programu byl karneval. V uchvatných maskách byli děti i dospělí. I tady ještě děti mohly získat žetonky, které pak spolu s ostatními, za celý týden nashromážděnými, mohly utratit na místním „trhu“ za všechné zajímavé zboží.

Ani na rodiče nebylo s doplňkovým programem zapomenuto: Ti mohli téměř denně navštěvovat místní fitness, bazén či saunu.

Zajímavé povídání o šamanismu a meditace v podání Dany Šaškové z Lubence bylo velmi poutavé. Také jsme se dověděli mnohé o aromaterapii od Broni Hradecké z Českých Budějovic, která nás přijela navštívit.

V sobotu osmého března si pro svá dítka přijížděli rodiče a my ostatní jsme s pocitem naplnění a smysluplně stráveného času opustili kynžvartské radovánky.

A co říci závěrem?

Jste vytrvalí, obdivuhodní, no prostě báječní. Za to, co děláte pro ty, kteří to potřebují. A myslím, že právě oni to dokáží nejvíce ocenit. A tak Štěpánko, Alo, Míšo, Jano, Simčo a Martine...promiňte mi ty, které jsem nejmenovala, všem Vám patří nejen mé upřímné díky.

Lucie Blažková, Toužim